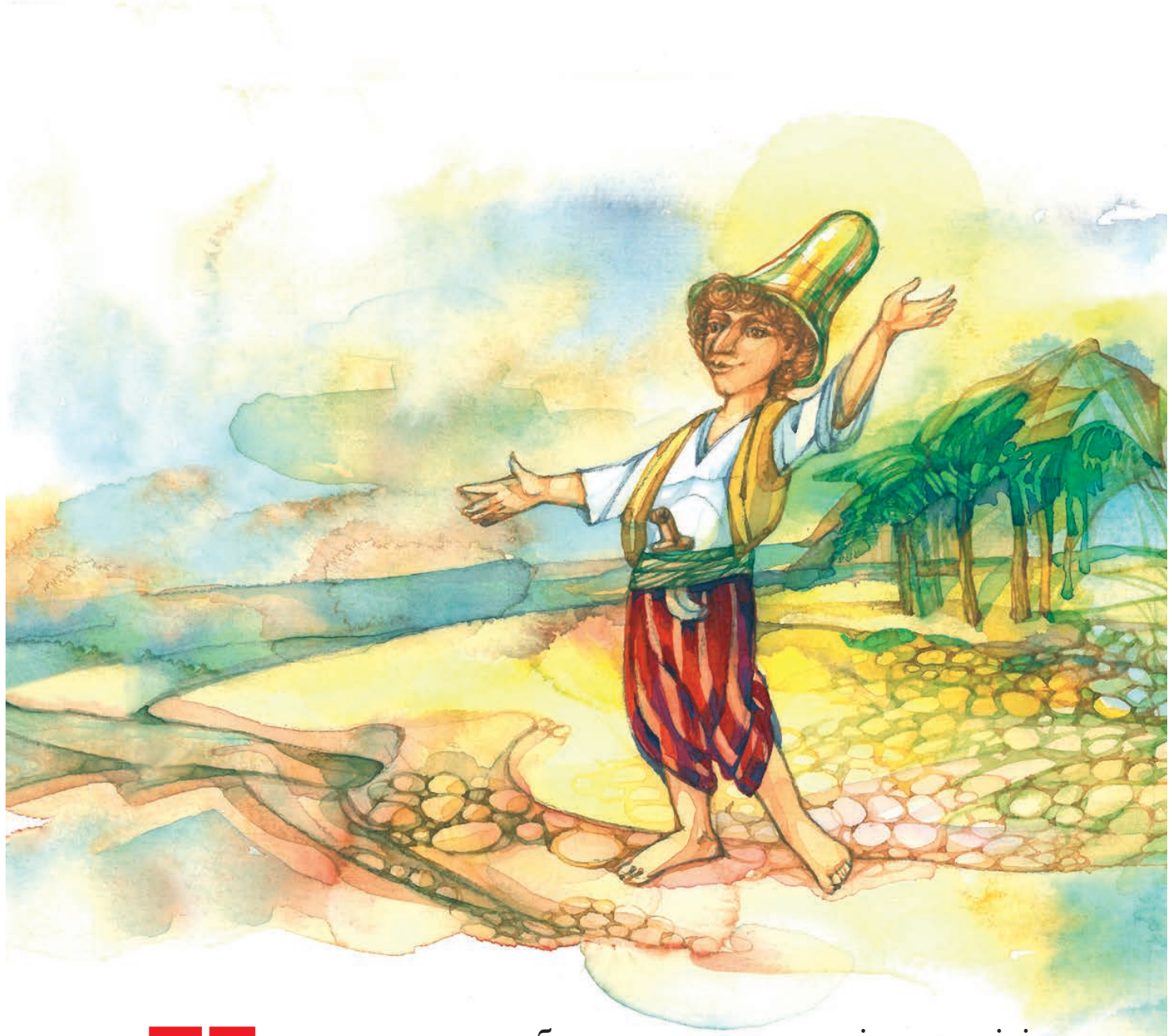

Колись давно, на безлюдному острові, на самісінькому узбережжі Червоного моря, жив-поживав собі Парс. І носив той Парс капелюха, від якого сонячні промені відбивалися так яскраво, що усі коштовності Сходу порівняно з ними — мідяки. Отож, він жив біля моря, й не мав нічого, окрім капелюха та ножа, та ще й жаровні — такої гарячої, що вам до неї і близько підходити не можна! Якось одного разу узяв Парс борошна та водиці, і родзинок, і кориці, жменю марципанів, дві жмені лігумінів і пригорщу цукру — та й зробив собі пиріг. І не простий пиріг — пирожище! — на півметра завдовжки та метр — завширшки.

Незаселений острів,
Де мис Гвардафуй,
При самій при Сокотрі
В Аравійському морі.
Хай сім днів до Суєцу —
Все одно помандруй,
Може там з носорогом
Про пиріг поговориш.